

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Helping families change: The adoption of the Triple P - Positive Parenting Program in the Netherlands

de Graaf, I.M.

Publication date
2009

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

de Graaf, I. M. (2009). *Helping families change: The adoption of the Triple P - Positive Parenting Program in the Netherlands*. [Thesis, externally prepared, Universiteit van Amsterdam]. Trimbos Institute.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

10 Dankwoord

Toen Louis Tavecchio mij enkele jaren geleden vroeg of ik wilde promoveren, heb ik dat resoluut van de hand gewezen. Ik zag het niet voor me om met twee jonge kindjes thuis, nog vele uren te besteden aan een proefschrift. Het was al een uitdaging om mijn werk op het Trimbos-instituut met de zorg voor de kindjes te combineren. Is het ook niet dat Triple P voorschrijft om realistische verwachtingen van jezelf en je kinderen te hebben, en voldoende vrije tijd voor ontspanning te hebben? Promoveren hoorde daar niet bij.

Toch is het ervan gekomen om dit proefschrift te schrijven. In alle stilte begon ik toch aan dit masterplan te werken, omdat het ook heel inspirerend is en een goede manier bleek om mijn kennis te verdiepen en uit te breiden, en natuurlijk een kroon is op al het werk naar Triple P.

Het schrijven van dit proefschrift is echter alleen gelukt met steun van velen. Een aantal mensen wil ik in het bijzonder noemen. Dank Louis, voor je geduld en ondersteunende gesprekken die we de afgelopen jaren hebben gevoerd. ZorgOnderzoek Nederland (ZonMw) dank ik voor de ondersteuning die ze aan het project over de proefimplementatie gaf en de adviezen om de kwaliteit van het project te vergroten. Professor Matt Sanders, Majella Murphy-Brennan, Alan Ralph, Des McWilliam en hun collega's van de University of Queensland en Triple P International in Brisbane, Australië, wil ik bedanken voor de kennis die ze met ons willen delen over positief opvoeden. Ik hoop nog vele jaren met hen samen te werken. Met Geraldien Blokland heb ik jaren intensief en met veel plezier samen gewerkt. Gretig heb ik haar kennis over opvoeden tot me genomen. Dat ging gemakkelijk, omdat zij altijd bereid is om haar kennis en ervaringen te delen. Haar scherpe en kritische blik kwamen goed van pas bij het schrijven en uitvoeren van vele onderzoeksprojecten rondom Triple P. De andere Triple P'ers van het eerste uur, Bert Prinsen, Jacqueline van Rijn en Marlies Schouten wil ik ook bedanken voor de prettige samenwerking en de gezelligheid op alle Triple-P congressen in de afgelopen jaren. Wie weet zitten we volgend jaar dan toch eindelijk in Australië.

Een aantal collega's van het Trimbos-instituut zijn van onschatbare waarde geweest. Het geloof in de populatiegerichte aanpak van ex-collega Ernst Bohlmeijer bleek zeer terecht. Het schrijven van het laatste artikel over de implementatie van Triple P, was een mooie afsluiting van onze samenwerking in deze studie naar de proefimplementatie. Filip Smit leerde me de geheimen van de meta-analyses en de kunst van het schrijven van een artikel kennen. Filip's gave om ingewikkelde analyses eenvoudig, geduldig en met humor uit te leggen, maakte dat het gewoon leuk was om deze analyses uit te voeren.

Eerlijk is eerlijk, zonder Simone Onrust was het niet gelukt. Simone was een trouw maatje tijdens het hele schrijfproces. Dankbaar heb ik gebruik gemaakt van haar steun bij het analyseren van de onderzoeksgegevens en de do's and don'ts hierbij. De ongezouten kritieken van internationale referenten namen we vaak samen door. Haar

loyaliteit hierin en de gezelligheid bij en (vooral) na het samen doornemen van de artikelen, maakte het schrijven tot een inspirerend, leuk en leerzaam proces. Mijn voormalige programma-hoofden Heleen Riper en Judith Blekman dank ik voor de tijd en ruimte die ze me hebben gegeven om het proefschrift te kunnen schrijven. Dank voor jullie steun en geloof in een goede afloop. Jan Walburg en Patricia Geradts dank ik voor de dagen die ik vanuit het Trimbos-instituut mocht besteden aan het proefschrift.

Dan zijn er nog alle andere collega's waardoor het zo aangenaam toeven is op het Trimbos-instituut, zoals: Sylvia Bartelds, Barbara Conijn, Ferry Goossens, Merel Haverman, Cees Hoefnagels, Martha de Jonge, Jeannet Kramer, Debbie van der Linden, Geke Romijn, Paula Speetjens, Froukje Unger, Carola Vos, Clary van der Veen, Detta Wijdh en Rianne van der Zanden. Het zijn er echt teveel om op te noemen, want ook vele collega's van alle andere programma's horen hier bij, zoals mijn collega's van Publieke Geestelijke Gezondheid, I.COM en Alcohol & Opvoeding. Ook dank ik Linda Groeneveld en Joris Staal voor de deskundige en snelle ondersteuning tijdens het laatste proces van opmaken en drukken.

Het Triple P programma heeft een grote vlucht genomen en wordt nu in vele gemeenten uitgevoerd. In de afgelopen jaren heb ik kennis gemaakt met vele beroepskrachten, managers en andere onderzoekers wereldwijd. Dank voor een kijk in jullie keuken, jullie medewerking, kritische blik en samenwerking. Ik hoop velen van jullie nog vaak te ontmoeten op weg naar het creëren van een optimaal klimaat om kinderen op te voeden.

Hiermee kom ik op de vele ouders die aan het onderzoek hebben mee gewerkt. Opvoeden is leuk, ontroerend, leerzaam en soms moeilijk en frustrerend. Elke ouder wil het beste voor zijn of haar kind. Ik bewonder ieders inzet om de twijfels, vragen en problemen bespreekbaar te maken en de hulp die er is te gebruiken.

En lieve vrienden en familie, ook al heb ik de meesten van jullie lang niets verteld over het schrijven van dit proefschrift om de druk laag te houden, ik had jullie wel nodig om een goede balans in het leven te houden. Zonder de gezellige avondjes, gesprekken over ons wel en wee, over het opvoeden van onze eigen kinderen, was het toch wel heel saai geweest.

Tenslotte is er nog de hamvraag 'hoe kan het toch dat ik dit proefschrift heb geschreven terwijl dat moeilijk te combineren is met een jong gezin?'. Dat heb ik aan Rob te danken. De voorwaarde dat ik thuis aan het proefschrift kon werken, was dat ik dit enkel deed vanuit inspiratie & innerlijke motivatie. Mijn valkuil om door te gaan omdat het nu eenmaal moet, is vele malen door Rob in de kiem gesmoord. Dit is voor mij de meest belangrijke les geweest tijdens dit proces. En dan Bo & Floor. Nooit ben ik zo intens gelukkig, bezorgd, blij, ontroerd, gefrustreerd, boos, moe en dankbaar geweest sinds jullie er zijn. Als geen ander hebben jullie me laten zien dat het schrijven van een proefschrift een bijzaak is.

Ik draag dit proefschrift op aan alle ouders en opvoeders in hun pogingen hun kinderen de aandacht en zorg te geven die ze nodig hebben om volwassen te worden.